

IKT KOMPETENCIAMÉRÉS TAPASZTALATAI A PEDAGÓGUSKÉPZÉSben

Jelli János*, Dancsó Tünde**

**Apor Vilmos Katolikus Főiskola, Eötvös Loránd Tudományegyetem IK Informatika Doktori Iskola*

***Kodolányi János Főiskola, SZTE BTK Neveléstudományi Doktori Iskola*

Számos nemzetközi példa bizonyítja, hogy egy jól szervezett átfogó oktatási reform az ország gazdasági fellendülésének alapja lehet. A reformokban az egyes országok az oktatás más-más területére helyezhetik a hangsúlyt, de mindegyikben fontos szerepet játszik az informatikai eszközök használata, valamint az informatikai képességek fejlesztése. Az információs és kommunikációs technológiák iskolai elterjesztése érdekében a magyar oktatási rendszerben is több változás történt az elmúlt években, a változtatások eredményeképpen, az eszközök birtokában és a szoftverhasználat ismeretének megalapozását követően a közeljövőben átalakulnak az IKT eszközökkel végzett funkciók, az oktatásban az informatikai eszközök tanulási eszközként való alkalmazására, ezzel párhuzamban az oktatás módszertanának megváltozására kerülhet a hangsúly.

Az Educational Testing Service (ETS) az IKT műveltséget a digitális technológia használatára alkalmas képességként definiálta, amelynek során az egyének képesek az informatikai problémák megoldására, a kommunikációs eszközök és a hálózat használatára. A szervezet szakértői definiálták az IKT műveltség egyes komponenseit (információ értelmezése, az információhoz való hozzáférés, szervezés, integrálás, értékelés, alkotás, kommunikáció), majd ezt követően a felsőoktatási hallgatók informatikai műveltségének a meghatározására alkalmas tesztet fejlesztettek (Katz, 2007).

Bár a felsőoktatási tanulmányok elvégzése és a munkavégzésre való felkészülés érdekében a hallgatóknak az információs társadalomban elvárható elméleti és gyakorlati tudással kell rendelkezniük, ma még nem állnak rendelkezésre olyan hazai indikátorok, amelyek alkalmasak lennének az IKT képességek jellemzésére. Önértékeléssel alapuló elektronikus kérdőívünk használatával azt térképeztük fel, hogy a főiskolai hallgatók (n=123) mennyire állnak készen a digitális tananyagok használatára és készítésére. A kérdőív alkalmas az eddig végzett informatikai tanulmányok és az otthon használt technikai eszközök feltérképezésére, valamint a tanulással, adminisztratív ügyek intézésével, a web 2.0 alkalmazások használatával és a szórakozással kapcsolatos számítógépes tevékenységek gyakoriságának és az elvégzett tevékenységek magabiztosságának a feltárására. A mérésben résztvevők a leggyakrabban információt keresnek, e-mailt küldenek, és személyes kapcsolatokat nyilvántartó közösségi honlapokat látogatnak, ugyanakkor bevallásuk szerint nem szereztek még kellő gyakorlatot az oktatásban is használható IKT eszközök többségének alkalmazásában. Az egyes műveletek végzésének gyakorisága és a műveletben való magabiztosság között szignifikáns különbségeket mértünk. Annak ellenére, hogy néhány tevékenységet, például a keresést, adminisztrációs tevékenységeket a hallgatók gyakrabban végeznek el, mégsem biztosak abban, hogy jól végzik el a műveleteket, több eljárás esetében azonban ennek az ellenkezője mérhető, azaz a hallgatók ritkábban, de magabiztosan végeznek egy-egy tevékenységet.